

gjør det tydeligt, i hvilke Tilfælde Mandstabet er nødt til at følge Skipperen ombord paa et andet Skib, og i hvilke ikke. Der er en Bestemmelse i Forslaget, som kunde trænge til Dplysning, nemlig den, at det nye Skib skal fære under dansk Flag. Man kunde maaskee sige, at en dansk Skipper ikke kan faae et Skib at føre under fremmed Flag, men dette forhold holder sig dog ikke rigtigt. Jeg veed ikke, hvilke Bestemmelser der gjælde for andre fremmede Skibe, men det veed jeg, at Danske kunne faae engelske Skibe at føre, naar de have underkastet sig den Prøve og faaet det Duellighedsbeviis, som den engelske Lovgivning foreskriver. Jeg kender et Exempel paa, at en dansk Mand har faaet et Patent eller en Bemyndigelse fra det engelske Handelsministerium til at føre engelsk Skib, og det kan meget godt tænkes, at der, navnlig paa længere bortliggende Steder, hvor slige Sager lettere ordnes, kunde findes en engelsk Næder, som for Diebliffet ikke havde nogen Brug for sit Skib, og som derfor overlod til en dansk Skipper fra et forlort Skib at føre det, i hvilket Tilfælde Mandstabet vilde være nødsaget til at gaae med ham ombord. Jeg lægger forøvrigt ikke megen Vægt paa dette Forslag; men jeg troer, at det for Fuldstændigheds Skyld er rigtigt at medtage det. Skulde der imidlertid fremkomme Udtalelser imod det, skal jeg være villig til at tage det tilbage. — Det næste Forslag under Nr. 41 lægger jeg derimod mere Vægt paa. Det indeholder en Bestemmelse, som gaaer ud paa at hjælpe Skibsfolk til en Ret, som det for Diebliffet ikke har, men hvorpaa det efter min Mening med stor Føie kan gjøre Krav. Der staaer i § 25: „Kan Nogen af Skibsmandstabet godtgjøre, at han selv kan faae et Skib at føre, da skal han være berettiget til strax at forlade Skibet, imod at han stiller en anden Mand, som kan udfylde hans Plads, eller godtgjør den fortjente Hyre, dog ikke for en længere Tid end 6 Maanedere.“ Der er imidlertid andre Maader, hvorpaa en Mand kan forbedre sin Stilling. En Matros kan saaledes blive Styrmand, og der kan ogsaa være andre Tilfælde, i hvilke det er af Vigtighed for en Mand, at han kan forlade Skibet,

men det maa naturligviis være en Betingelse for Retten hertil, at Vedkommende kan stille en anden Mand, som kan udfylde hans Plads, hvorefter det, hvis Paragraphen vedtages uden det af mig foreslaaede Tillæg, staaer i Skipperens Magt, naar han vil chicanere Vedkommende, at nægte ham den omhandlede Ret, uagtet han stiller en saadan anden Mand. Mit Forslag er ogsaa overeensstemmende med den norske Lov, som jeg ofte har omtalt, og hvori der staaer: „eller naar der overhovedet efter Forhøringen er indtruffet saadanne Umstændigheder, at Hyringscontractens Dpfyldelse vil blive forbunden med bethdeligt Ufærdstøb for ham“, hvilket omtrent er de samme Ord, som findes i det af mig stillede Forslag. Jeg haaber, at det ærede Thing vil være enigt med mig i, at vi skulle søge at støtte og hjælpe alle billige Fordringer, som Parterne kunne stille ligeoverfor hinanden, og at vi da navnlig skulle støtte den svagere Part, men for at Skipperen ikke paa den anden Side skal lide nogen Ulempe eller komme i nogen Vanskelighed, ønsker jeg, at der i samme Paragraph maa blive indsat den Bestemmelse, som er Gjenstand for Forslaget under Nr. 42, hvilket fastsætter den Betingelse, at den nye Mand, foruden at kunne udfylde den Mand's Plads, som ønsker at forlade Skibet, tillige er villig til at indgaae paa de i Hyringsoverenskomsten fastsatte Betingelser.

Det næste Forslag er ikke af mig, men gaaer ud paa det Samme som Forslaget under Nr. 41; kun ere dets Bestemmelser ikke saa vide som de af mig foreslaade, og jeg vil derfor spørge de 3 ærede Medlemmer, der have stillet det, om de ikke kunde frasælbe det og slutte sig til mit Forslag, der gaaer lidt videre til Fordeel for den menige Mand. — Til § 26 har jeg for større Tydeligheds og Sikkerheds Skyld foreslaaet tilføjet en Bestemmelse, som vil gjøre det lettere for Skipperen at beregne, hvorledes han skal betale Mandstabet. Det er vel ikke slaaet fast ved Loven, men er dog Skif og Brug, at Mandstabet faaer Træksedler for deres hjemmeverende Slægtninge, men naar ikke den her af mig foreslaaede Tilføining vedtages, vil Mandstabet, naar den Periode kommer, da det skal have Penge paa